כי השתא בשלמא אי אתמר איפכא התקבל לי גיטי. אמרה ליה היא והוא אמר לבעל אשתך אמרה הבא לי גיטי ובעל אמר ליה הילך כמה שאמרה איכא למיפשט בעיין מדרב נחמן דאי אמר רב נחמן עלה משיגיע בן לידו מגורשת איכא למיפשט דאדיבורא דידה סמיך ולא הימניה אלא תנה בדעתה ומסריא מיהליה בתורת קבלה: **ואי נמי.** הוה אמר רב נחמן עלה משיגיע בן לידה מגורשת פשטינן מינה דאדיבורא דידיה סמיך והימניה דהכי אמרה ומסריא לידיה בתורת הולכה: **אלא.** השתא דאמר רב נחמן אינה מגורשת איכא למיפשט דטעמא משום דסמך דאדיבוריה דשליח הוא דאי נמי מאדיבורא דידה סמיך ושויה שליח להולכה אשמועי' רב נחמן דשליח גופיה לאו בתורת הכי קבליה דלא ניחא ליה בטירחא דהולכה ועקריה לשליחותיה ואמר שליח לקבלה אפשי להיות שליח להולכה אי אפשי להיות הלכך אי נמי אמליך ואמטייה מיהלה לאו גיטא הוא דמעיקרא לא קבל עליו להיות שליח לבעל להוליך: **ת"ש.** תיובתא לרב נחמן: **טעמא דרבה לחזור הא לא** רצה. ומטייה לידה מגורשת: **אמאי והא בעל לאו בר שויא שליח לקבלה הוא.** ואיהו בתורת קבלה יהביה: **אלא.** על כרחיך משום דאמרי' אע"ג דלא יהביה אלא בתורת קבלה כיון דאמטייה לידה מיגרשה משום דכיון שנתן עיניו לגרשה לכי מתיידע ליה דלא מצי לשוייה שליח לקבלה ניחא ליה דליהוי שליח להולכה: **והכא.** גבי מילתיה דרב נחמן נמי אע"ג דהתם שעתא לא נעשה שליח להולכה מיהו לכי מימליך ואמטייה מינח ניחא ליה לבעל והוי שלוחו להולכה: **וגמר ונתן לאיש הולכה.** והתקבל דקאמר ליה התקבל והולך קאמר ולא טעמא דקאמרת הוא דהיכא דאני מיהו שליחות: **אבל הכא עבי.** בעל כסבור שהיא עשאתו שליח לקבלה דסמך אדיבוריה ולא יהביה מיהליה אלא לאיש קבלה. ורב אשי נמי לאוקי טעמא דרב נחמן משום דמעיקרא עקריה שליח לשליחותיה שפיר מיתלה בהכי כדתרלינן דטעמא דמתניתין משום דהתקבל והולך קאמר ומתחילה נעשה שלוחו ולא אינטריכא למינקט הכא טעי אלא אינא דלישנא קמא דקא סלקא דעתין טעמא דרב משום דאדיבוריה דידיה סמיך הוא: **אינו בן עד שיגיע בן לידה.** שאין הקטן עושה שליח הילכך לאו שלוחא דידה הוא אלא שלוחו דידה הוא: ה"ג **ואמאי הא לאו שליח להולכה שוייה: אדם יודע שאין שליחות לקטן.** ואין זה שליח לקבלה וגמר ונתן לשום הולכה: **ואשתך אמרה** גרסי' בכולהו: **הולך ותן לה זכי לה והתקבל לה.** אחד מכל הלשונות הללו אמר לו: **רצה לחזור יחזור.** מפרשינן לה ואזלינן: **מאי לאו קבלה אקבלה והולכה אהולכה.** זכי והתקבל דקתני קאי אאשתך אמרה התקבל והולך ותן לה דקתני קאי אאשתך אמרה הכא וקתני בתרוייהו משיגיע בן לידה מגורשת ומיומתא דרב נחמן מקבלה אקבלה דקתני הכא לי גיטי ואשתך אמרה התקבל והוא אומר התקבל דבהדיא יהביה מיהליה בתורת קבלה ובעל לאו בר הכי הוא ואיהי נמי לא שויתיה וקתני דהוי מיהא שליח להולכה דיכון שנתן עיניו לגרשה כו' כדלעיל וכ"ש היכא דאמר לו הילך כמה שאמרה דאיכא למימר לאו אדיבוריה סמך אלא בדעתה תלה ושויה נמי שליח להולכה: **לא קבלה.** דקתני זכי לה והתקבל לה קאי אהולכה אאשתך אמרה הכא לי דאיהי נמי שליח לקבלה שויתיה ולא אדיבוריה דידה סמיך אם לא לאחוזי אמאי יחוזר: **והולכה.** דקתני הולך ותן לה אאשתך אמרה התקבל: **מכי מעי גבי לידיה.** דשליח מיגרש דהא תרוייהו שליח לקבלה שוייה ואמאי אם לא לחזור יחזור: ה"ג **שמע מינה דאדיבורא דידיה.** דשליח סמיך כלומר מיפשוט מדקתני יחזור דאדיבורא דידיה סמיך ואיהו א"ל אשתך אמרה הכא לי ואם הימניה והתקבל דקאמר ליה התקבל והולך קאמר דהכי נמי אוקימנא לעיל דאי אמר דרב נחמן איכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הכא והוא אמר הילך כמה שאמרה ואמר רב נחמן משיגיע בן לידה מגורשת הוה פשטינן מינה דאדיבורא דשליח סמיך: **הכי השתא הכא קאמר ליה הילך כמה שאמרה.** הא דאמרן לעיל דאי אמר דרב נחמן איכא בי הא דהכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הכא לי גיטי והוא אמר הילך כמה שאמרה והוה אמר רב נחמן דכשיגיע בן לידה הוא דהוא מגורשת הוה פשטינן מינה דאדיבורא דידיה סמיך דהא קאמר ליה הילך כמה שאמרה וכיון דלא מיגרשה בקבלה דהאי איכא למיפשט מינה בעיין דהשוכר[ה] דאיכעיא לן בכי האי גוונא דהאי כמה שאמרה דקאמר ר"ק לה מהימנת לי דהכי קאמרה ובתורת הולכה יהביה ליה: **הכא.** דקאמר ליה זכי והתקבל: **מי קאמר ליה הילך כמה שאמרה.** דמיפשוט בעיין דהשוכר[ו] מינה הא דקתני הכא יחזור משום דכיון דאמר ליה בהולכה עשאתני אשתך ואיהו א"ל התקבל אדם יודע שאין עושה שליח לקבלה והתקבל והולך קאמר אבל מי אמר לו הילך כמה שאמרה אימא לך דאדיבורא דידה סמיך ולא הימניה ובדעתה תלה ואם רצה לחזור לא יחזור דתרוייהו שליח לקבלה שויתה: **א"ר כו' רצה לחזור לא יחזור.** קסבר הולך כזכי דמי: **אמר לו אי אפשי שתקבל.** גבי דעתיה דהולך דקאמר ליה לאו זכי הוא: ה"ג **הילך לרבי נתן כזכי דמי או לא: האשה שאמרה התקבל לי גיטי.** כלומר ואם אמרה לו מתחלה האשה התקבל ונתנו ליה הבעל בתחת משמי לשונות הללו רצה לחזור לא יחזור:

מאי

בשלמא אי איתמר איפכא. בלא איפכא הוי מצי למימר בשלמא אי אמר רב נחמן משהגיע בן לידה מגורשת הוה ש"מ דאדיבורא דידה סמיך דאיתמר איפכא איכא תרי גווני נקטיה: **רבי אומר בכולן אם רצה לחזור לא יחזור.** דהולך כזכי ותא"ל דנסוף פ"ק (לעיל דף יד:) סבר ר' יהודה הנשיא דהיינו רבי דהולך לאו כזכי גבי הולך מנה לפלוני שאני הכא כיון שאמר ליה שליח אשתך אמרה קבל לי גיטי קמתא דמילתא דאדעתא דהכי יהיב ליה:

דקדמה

בשלמא אי איתמר איפכא [א]התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אמר הילך כמה שאמרה וא"ר נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב כיון שהגיע בן לידו מגורשת אלמא אדיבורא דידה הוא דקא סמיך [ב]א"נ לידה אדיבורא דידיה קא סמיך אלא הכא משום דעקריה שליח לשליחותיה לגמרי הוא דאמר שליח לקבלה הוינא להולכה לא הוינא א"ר הונא בר חייא תא שמע האומר התקבל בן זה לאשתי או הולך בן זה לאשתי רצה לחזור יחזור טעמא דרצה הא לא רצה הוי בן ואמאי הא בעל לאו בר שויא שליח לקבלה הוא אלא אמרינן כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה הכא נמי כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה הכי השתא [ג]אדם יודע שאין שליחות לקבלה וגמר ונתן לשם הולכה הכא טעי אמר רבא תא שמע [ד]קטנה שאמרה התקבל לי גיטי אינו גט עד שיגיע גט לידה כי מטי גיטא לידה מיהא מגורשת ואמאי [ה]והא לאו שליח להולכה שוייה אלא אמרינן כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה ה"נ כיון שנתן עיניו לגרשה מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה הכי השתא התם אדם יודע שאין שליחות לקטן וגמר ונתן לה לשום הולכה דידיה הכא טעי ת"ש [ו]הבא לי גיטי ואשתך אמרה התקבל לי גיטי התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אמר הולך ותן לה זכי לה והתקבל לה רצה לחזור יחזור [ז]משהגיע גט לידה מגורשת מאי לאו קבלה אקבלה והולכה אהולכה לא קבלה אהולכה והולכה אקבלה אי קבלה אהולכה מכי מטי גיטא לידיה לאלתר ליהוי גיטא שמעת מינה דאדיבורא דידיה קא סמיך הכי השתא התם קאמר ליה הילך כמה שאמרה הכא [ח]מי קאמר ליה הילך כמה שאמרה ת"ר [ט]התקבל לי גיטי ואשתך אמרה התקבל לי גיטי והוא אומר הולך ותן לה זכי לה והתקבל לה רצה לחזור לא יחזור ר' נתן אומר [י]הולך ותן לה רצה לחזור יחזור זכי לה והתקבל לה רצה לחזור לא יחזור רבי אומר בכולן אם רצה לחזור לא יחזור אבל אם אמר לו אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה רצה לחזור יחזור רבי היינו ת"ק איבעית אימא אי איפשי אתא לאשמועי' ואיבעית אימא הא קא משמע לן מאן ת"ק רבי איבעיא להו הילך לר' נתן כזכי דמי או לאו כזכי דמי ת"ש האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי רצה לחזור יחזור האשה שאמרה התקבל לי גיטי רצה לחזור לא יחזור

מאי

הוא אלא שלוחו דידיה הוא: ה"ג **ואמאי הא לאו שליח להולכה שוייה: אדם יודע שאין שליחות לקטן.** ואין זה שליח לקבלה וגמר ונתן לשום הולכה: **ואשתך אמרה** גרסי' בכולהו: **הולך ותן לה זכי לה והתקבל לה.** אחד מכל הלשונות הללו אמר לו: **רצה לחזור יחזור.** מפרשינן לה ואזלינן: **מאי לאו קבלה אקבלה והולכה אהולכה.** זכי והתקבל דקתני קאי אאשתך אמרה התקבל והולך ותן לה דקתני קאי אאשתך אמרה הכא וקתני בתרוייהו משיגיע בן לידה מגורשת ומיומתא דרב נחמן מקבלה אקבלה דקתני הכא לי גיטי ואשתך אמרה התקבל והוא אומר התקבל דבהדיא יהביה מיהליה בתורת קבלה ובעל לאו בר הכי הוא ואיהי נמי לא שויתיה וקתני דהוי מיהא שליח להולכה דיכון שנתן עיניו לגרשה כו' כדלעיל וכ"ש היכא דאמר לו הילך כמה שאמרה דאיכא למימר לאו אדיבוריה סמך אלא בדעתה תלה ושויה נמי שליח להולכה: **לא קבלה.** דקתני זכי לה והתקבל לה קאי אהולכה אאשתך אמרה הכא לי דאיהי נמי שליח לקבלה שויתיה ולא אדיבוריה דידה סמיך אם לא לאחוזי אמאי יחוזר: **והולכה.** דקתני הולך ותן לה אאשתך אמרה התקבל: **מכי מעי גבי לידיה.** דשליח מיגרש דהא תרוייהו שליח לקבלה שוייה ואמאי אם לא לחזור יחזור: ה"ג **שמע מינה דאדיבורא דידיה.** דשליח סמיך כלומר מיפשוט מדקתני יחזור דאדיבורא דידיה סמיך ואיהו א"ל אשתך אמרה הכא לי והא הימניה והתקבל דקאמר ליה התקבל והולך קאמר דהכי נמי אוקימנא לעיל דאי אמר דרב נחמן איכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הכא והוא אמר הילך כמה שאמרה ואמר רב נחמן משיגיע בן לידה מגורשת הוה פשטינן מינה דאדיבורא דשליח סמיך: **הכי השתא הכא קאמר ליה הילך כמה שאמרה.** הא דאמרן לעיל דאי אמר דרב נחמן איכא בי הא דהכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הכא לי גיטי והוא אמר הילך כמה שאמרה והוה אמר רב נחמן דכשיגיע בן לידה הוא דהוא מגורשת הוה פשטינן מינה דאדיבורא דידיה סמיך דהא קאמר ליה הילך כמה שאמרה וכיון דלא מיגרשה בקבלה דהאי איכא למיפשט מינה בעיין דהשוכר[ה] דאיכעיא לן בכי האי גוונא דהאי כמה שאמרה דקאמר ר"ק לה מהימנת לי דהכי קאמרה ובתורת הולכה יהביה ליה: **הכא.** דקאמר ליה זכי והתקבל: **מי קאמר ליה הילך כמה שאמרה.** דמיפשוט בעיין דהשוכר[ו] מינה הא דקתני הכא יחזור משום דכיון דאמר ליה בהולכה עשאתני אשתך ואיהו א"ל התקבל אדם יודע שאין עושה שליח לקבלה והתקבל והולך קאמר אבל מי אמר לו הילך כמה שאמרה אימא לך דאדיבורא דידה סמיך ולא הימניה ובדעתה תלה ואם רצה לחזור לא יחזור דתרוייהו שליח לקבלה שויתה: **א"ר כו' רצה לחזור לא יחזור.** קסבר הולך כזכי דמי: **אמר לו אי אפשי שתקבל.** גבי דעתיה דהולך דקאמר ליה לאו זכי הוא: ה"ג **הילך לרבי נתן כזכי דמי או לא: האשה שאמרה התקבל לי גיטי.** כלומר ואם אמרה לו מתחלה האשה התקבל ונתנו ליה הבעל בתחת משמי לשונות הללו רצה לחזור לא יחזור:

עין משפט נר מצוה

ז א ב מיי' פ"ו מהלכות גירושין הל"י סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קמ סעי' ט וע"ש:
ה ג מיי' שם טוש"ע שם סעי' ו:
ט ד ה מיי' שם הל"ח טוש"ע שם סעי' ו:
י ו מיי' שם הל"י טוש"ע שם סעיף ח:

תוספות רי"ד

אבל אם אמרה לו התקבל לי גיטי והוא אמר לבעל אשתך אמרה לי הבא לי גיטי והוא אומר לו הילך זכי לה אי זכה לה והתקבל לה אם רצה להחזיר לא יחזיר. אבל אם אמר לו אי אפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה אם רצה להחזיר יחזיר רבי היינו ת"ק איבעית תימא אי אפשי אתא לאשמעי' ואיבעית תימא הא קמ"ל מאן ת"ק רבי איבעיא להו לר' נתן הילך כזכי דמי.

מסורת הש"ס

א) לקמן סה., כ) נ"מ הא אין קטן עושה שליח וכש"י נ"נ ליה. ג) [תוספתא פ"ד ע"ס], ד) [שם ע"ס], ה) [כ"מ עג.], ו) [שם].

מוסף רש"י

בשלמא אי איתמר איפכא כו' ואמר רב נחמן כו'. כלומר ועלה שמעת לרב נחמן דאמר מגורשת, היה לך לגלות לפי דבריו שיאמר בהעת הגט ליהו לו לידה דליכר גירושין, לו אדיבורא דידיה סמיך לא אדיבורא דידה סמיך, כלומר אמר רב נחמן אם משהגיע בן לידו דשליח מגורשת, יש לגלות אדיבורא דידיה סמיך ולא לו הסמיך, ונתרלה לאמרו לו בתורת שליח לקבלה מדבר האמר, והבעל עצמו גירש, ולא הוה אמר רב נחמן עלה כשיגיע בן לידה מגורשת ולא בקבלת השליח, יש לגלות אדיבורא דידיה סמיך ומסיימת לי דהכי אמרה קאמר ליה, ועשאו שליח להולכה, והשליח נתרלה להיעקר מתורת שליחות של אשה לקבלה ונעשה שליח שבעל לגרש, והרי עשה שליחותו והגיע לידה (ב"מ עז:). אלא הכא. דשמעת ליה דאמר אינה מגורשת, אין לך לגלות מדרב נחמן אדיבורא דידיה סמיך ואין כאן שליחות כדאמרת, דאי נמי אמרינן דאדיבורא דידה סמיך, דאף הבעל עשאו שליח להולכה כדברי האשה, אין כאן שליחות, שהרי השליח לא נתרלה, דהא עקר ליה לשליחותיה לגמרי, דאמר ליה שליח לקבלה אינפי לשעות, אלא אמרת להגיע לידה, אבל שליח להולכה לעולם ולהגיע לידה לא אפשי להעשות, הלכך אפילו נמלך והגיעו אצלה אין כאן שליח שיתן לגירושין, שבקבלה לא קבלו על מנת כן. ואי קשיא הא אמרינן גבי איפכא, היכא דהוא אמרה התקבל והוא אמר לבעל אשתך אמרה הבא, והוא אמר הילך כמה שאמרה, דאי הוה אמר עלה משיגיע בן לידו מגורשת, הוה שמעינן דאדיבורא דידה סמיך ומסרו לו על מנת קבלה, ולא קשיא לן הא שליח עקר לשליחותיה ולא נתרלה הוא כשליחות קבלה, איכא למימר דאי הוה אמר רב נחמן הכי הוה קמ"ל דהאי לאו עיקרא הוא דהא מתרלה להיות שליח להולכה, כל שכן דמתרלה כשליחות קבלה שבקבלה בכלל הולכה לענין הבורח (שם). קטנה שאמרה התקבל לי גיטי אינו גט עד שיגיע בן לידה. דאין שליחות לקטן הלכך המגיעו לה יהא שלוחו של בעל להולכה ויתנהו לה (קדושין מד:).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com